

[Hartel.]

været baseret paa denne Linie, men naar det ærede Medlem drager min Adkomst i Tvivl til at give ham den Snert, som min første Tale var, saa maa jeg have Lov til at motivere det nærmere, saaledes som det er sket her. I hele Perioden siden 1933 er Regeringens Udenrigspolitik — saaledes som vel ingen vil benægte, og hvad jeg ogsaa har anerkendt — gaaet ud paa dette at opretholde en ligelig statspolitisk Neutralitetslinie over for Omverdenen, men saadanne Udtalelser som disse kan aldrig tjene dette Formaal.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg skal have forraadt ham, jeg skal have angivet ham til Kong Philip af Makedonien. Nu maa jeg formode, at Kong Philip af Makedonien i denne Forbindelse skal være Hitler eller ledende Tyskere, men jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at jeg med Sandhed kan sige her fra denne Plads, at jeg har aldrig nævnt hans Navn i nogen Samtale med nogen Tysker paa noget Tidspunkt. Saa hvordan jeg da skulde have forraadt ham og her skulde have forraadt ham ved at henvise til en Bog, som er et offentligt Aktstykke, tilgængeligt for alle, det er mig en fuldstændig Gaade. Bogen er endda tilgnet Statsministeren. Himmelen maa vide, hvad Statsministeren har sagt til det, da han læste denne Bog! Jeg ved nok, at Statsministeren holder ikke af at blusse under sine Meningsfæller, men mon han ikke alligevel har følt en svær Lyst til at blusse baade under denne Bog og under Forfatteren efter at have læst en Del af det, der serveres os i denne Bog?

Jeg vil da slutte disse mine Betragtninger med at sige, at jeg aldrig har villet bestride vor Ret til som et frit Folk, ud fra vor Egenart som Folk — som jeg Gang paa Gang har slaaet til Lyd for som værende noget af det vigtigste for os — frit og uafhængigt at tage Stilling til aandelige og politiske Bevægelser, som kommer til os udefra. Jeg lider heller ikke personlig af nogen næsegrus Beundring for nogen Ideologi eller nogen som helst „Isme“. Men udarter Oplysning til Forvrængning, og bliver Kritik til Skældsord, da maa det danske Folk efter min Opfattelse have sig saadant frabedt, og det er dobbelt beklageligt, hvis det er aktive Politikere, der optræder ved den paagældende Lejlighed.

Anden Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch:

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen er desværre af vigtige Forhandlinger forhindret i at være til Stede her i Dag, men jeg vil gerne indledningsvis gøre en Bemærkning paa hans Vegne, da det ærede Medlem Hr. Hartel henvendte nogle Bemærkninger til ham, herunder ogsaa kom med et Citat fra „Iliaden“. Ærede Medlemmer, der ser dette Citat efter, vil opdage, at det i det Sigte, det tager paa en af vore Kolleger, har et meget tydeligt Præg af det ærede Medlem Hr. Hartels Karakter. Jeg skal imidlertid ikke gaa dybere ind derpaa — det ærede Medlem Hr. Hartel ved, hvad det er for en Ejendommelighed ved Citatet, jeg her tænker paa.

Men jeg har derefter selv en Ting at sige til det ærede Medlem. Dengang det ærede Medlem tog det Vaaben op, som af det ærede Medlem Hr. Jens Møller var rettet imod mig, da gjorde det ærede Medlem det i den Form, at han fremhævede, at man over for Statsoverhoveder i fremmede Lande havde Forpligtelser, og at fremtrædende Politikere, derunder Ordførere for store Partier, havde Forpligtelser i særlig Grad. Nu synes jeg, det er ganske karakteristisk, at medens dette var Grundlaget for det ærede Medlems Angreb paa mig — og det fremgaar af den Spalte, man vil kunne se efter —: Forpligtelserne over for fremmede Statsoverhoveder og Forpligtelserne for Politikere, som indtager Stillingen som Ordførere for store Partier, saa gør det ærede Medlem nu det, at han fra denne Talerstol oplæser Citater af Udtalelser fra en Tid, da jeg ikke var politisk Ordfører, og som er skrevet om Personer, der ikke var Statsoverhoveder. Jeg brugte i min Replik ved Finanslovdebatten den Vending, at jeg aldrig havde hørt, at Neutralitetspolitik havde tilbagevirkende Kraft. Jeg har heller aldrig hørt, at de Regler, det ærede Medlem foreskriver Partiordførerne for Omtalen af Statsoverhoveder, kan have tilbagevirkende Kraft. Men jeg kan se nu af, hvad det ærede Medlem her har præsteret, at han slet ikke viger tilbage for at prøve at faa sit Angreb underbygget ved at hente Udtalelser frem, der hverken passer paa det ene eller det andet af de to Tilfælde, det ærede Medlem selv har omtalt.

Anden Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Det afgørende i denne Sammenhæng er dette, at det ærede Medlem Hr.